

Det er sådan, at i år er der færre økologer – væsentlig færre, desværre uhyggeligt få – der søger om omlægningsstøtte. Nu er fristen ikke overskredet endnu, det er den 1. april, men det ser ud, som om vi er nede på en fjerdedel eller en tredjedel af det antal, der søgte støtte sidste år, dvs. at der er en utrolig nedgang i antallet af bønder, der ønsker at omlægge til økologisk drift. Og det kan jeg egentlig godt forstå, for der er en masse usikkerhedsforhold, bl.a. den økonomiske fremtid: Har man først én gang fået støtte til omlægning, er man bundet til den driftsform i 5 år.

Derfor mener jeg, der er brug for, at forholdene bliver lagt i nogle faste rammer, og at der indføres nogle principper, som sikrer, at ansørgerne ikke sækker bagud sammenlignet med det eksisterende landbrug. Det er derfor, vi har indføjet det, der hedder en generel hektarstøtte, som skal sikre, at det økologiske landbrug ikke får en gennemsnitlig mindre hektarstøtte end det øvrige landbrug.

Med hensyn til de fremtidige støtteordninger er det jo klart, at i den situation, vi har nu, hvor der bl.a. har været to ret gode tv-udsendelser om landbrugets støtteforhold, virker det underligt, at man pludselig indfører en hektarstøtte til det økologiske jordbrug. Men det er faktisk ikke sådan, at denne hektarstøtte bygger på en statslig støtte. Det er vores opfattelse, at landbruget selv skal betale omstillingen, og det er det, der ligger i forslaget. Uanset hvad der i øvrigt sker med støtteordningerne, er der brug for en omstilling, og vi mener, den skal finansieres direkte af landbruget selv, ikke ved støtte, og det er det, der ligger i, at fonden får sine penge fra afgifter på landbruget. Samtidig mener vi selvfølgelig også, at en væsentlig del af omlægningen skal betales af forbrugerne, i og med at man betaler den reelle pris for fødevarerne.

Det er på den måde, forslaget er skruet sammen, så når Venstre og De Konservative siger, det er forkert at indføre nye hektarstøtteordninger til landbruget, er det ikke rigtigt. Sådan er det ikke skruet sammen. De to forslag skulle måske have været behandlet i en anden rækkefølge eller under ét – det kan godt være – men ideen er, at man får afgifterne ind, og så er det ikke vennerne, man deler dem ud til. Det bliver ikke på den måde, hr. Christian Mejdahl fra Venstre sagde, nemlig at Enhedslisten opkrævede afgifterne og delte dem ud til vennerne. Her kan jeg også sige, at det er mit indtryk, at langt hovedparten af de økologiske producenter, vi har i dag, er medlemmer af hr. Christian

Mejdahls eget parti eller støtter det og stemmer på det. Det er ikke Enhedslistens medlemmer, så jeg synes, det er en underlig holdning med hensyn til, hvem der er venner. Men det er klart, at i denne situation vil de temmelig sikkert være væsentlig gladere for støtten fra Enhedslisten end fra partiet Venstre.

Og så synes jeg, det er et udmærket signal fra Det Konservative Folkeparti, at vi skal se på omlægningsstøtten. Det er klart, at i denne forbindelse skal vi selvfølgelig også se på, om omlægningstiden skal være 2 år eller 1 år. Der er mange penge at hente ved at gå ned til 1 år, men det er også vigtigt at se på, om den måde, støtten aftrappes på i øjeblikket, kan være anledning til, at der er for få landmænd, der vil lægge driften om. Men jeg tager det som et positivt tilslag til udvalgsarbejdet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Landbrugs- og Fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 88:

Forslag til folketingsbeslutning om afgift på kvælstofoverskud og CO₂-afgift på salg af kunstgødning.

Af Bent Hindrup Andersen (EL) m.fl.
(Fremsat 8/2 96).

Forslaget sattes til forhandling.